

¹Und Mose versammelte die ganze Gemeinde der Kinder Israel und sprach zu ihnen: Das ist's, was der HERR geboten hat, das ihr tun sollt: ²Sechs Tage sollt ihr arbeiten; den siebenten Tag aber sollt ihr heilig halten als einen Sabbat der Ruhe des HERRN. Wer an dem arbeitet, soll sterben. ³Ihr sollt kein Feuer anzünden am Sabbattag in allen euren Wohnungen. ⁴Und Mose sprach zu der ganzen Gemeinde der Kinder Israel: Das ist's, was der HERR geboten hat: ⁵Gebt unter euch ein Hebopfer dem HERRN, also daß das Hebopfer des HERRN ein jeglicher willig bringe, Gold, Silber, Erz, ⁶blauen und roten Purpur, Scharlach, weiße Leinwand und Ziegenhaar, ⁷rötliche Widderfelle, Dachsfelle und Akazienholz, ⁸Öl zur Lampe und Spezerei zur Salbe und zu gutem Räuchwerk, ⁹Onyxsteine und eingefaßte Steine zum Leibrock und zum Amtschild. ¹⁰Und wer unter euch verständig ist, der komme und mache, was der HERR geboten hat: ¹¹nämlich die Wohnung mit ihrer Hütte und Decke, Haken, Brettern, Riegeln, Säulen und Füßen; ¹²die Lade mit ihren Stangen, den Gnadenstuhl und Vorhang; ¹³den Tisch mit seinen Stangen und allem seinem Geräte und die Schaubrote; ¹⁴den Leuchter, zu leuchten, und sein Gerät und seine Lampen und das Öl zum Licht; ¹⁵den Räucheraltar mit seinen Stangen, die Salbe und Spezerei zum Räuchwerk; das Tuch vor der Wohnung Tür; ¹⁶den Brandopferaltar mit seinem ehernen Gitter, Stangen und allem seinem Geräte; das Handfaß mit seinem Fuße; ¹⁷den Umhang des Vorhofs mit seinen Säulen

¹وَجَمَعَ مُوسَى كُلَّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقَالَ لَهُمْ، هَذِهِ هِيَ الْكَلِمَاتُ الَّتِي أَمَرَ الرَّبُّ أَنْ تُصْنَعَ. ²سِتَّةَ أَيَّامٍ يَعْمَلُ عَمَلٌ. وَأَمَّا الْيَوْمَ السَّابِعُ فَفِيهِ يَكُونُ لَكُمْ سَبْتُ عَظْلَةٍ مُقَدَّسٌ لِلرَّبِّ. كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ فِيهِ عَمَلًا يُقْتَلُ. ³لَا تُشْعَلُوا نَارًا فِي جَمِيعِ مَسَاكِينِكُمْ يَوْمَ السَّبْتِ. ⁴وَقَالَ مُوسَى لِكُلِّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، هَذَا هُوَ الشَّيْءُ الَّذِي أَمَرَ بِهِ الرَّبُّ قَائِلًا، ⁵خُذُوا مِنْ عِنْدِكُمْ تَقْدِمَةً لِلرَّبِّ. كُلُّ مَنْ قَلْبُهُ سَمُوحٌ فَلْيَأْتِ بِتَقْدِيمَةِ الرَّبِّ، ذَهَبًا وَفِضَّةً وَنُحَاسًا، ⁶وَأَسْمَانُجُونِيًّا وَأَرْجُونًا وَقِرْمِزًا وَبُوصًا، وَسَعْرَ مِعْرَى وَجُلُودَ كِبَاشٍ مُحَمَّرَةً وَجُلُودَ نُحَسٍ، وَخَسَبَ سِنطٍ وَزَيْتًا لِلصَّوْءِ، وَأَطْيَابًا لِذَهْنِ الْمَسْحَةِ وَاللَّبْحُورِ الْعَطْرِ، وَجِجَارَةَ جَرَعٍ وَجِجَارَةَ تَهْصِيعٍ لِلرِّدَاءِ وَالصُّدْرَةِ. ¹⁰وَكُلُّ حَكِيمِ الْقَلْبِ بَيْنَكُمْ فَلْيَأْتِ بِصَنْعِ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ الرَّبُّ. ¹¹الْمَسْكَنَ وَخَيْمَتَهُ وَعِطَاءَهُ وَأَشْطَاتَهُ وَالْوَاحَةَ وَعَوَارِضَهُ وَأَعْمِدَتَهُ وَقَوَاعِدَهُ، وَالنَّائِبُوتَ وَعَصَوبِهِ، وَالْعِطَاءَ وَجِجَابَ السَّجْفِ، ¹³وَالْمَائِدَةَ وَعَصَوبَهَا وَكُلَّ آيَتِهَا، وَخَبْرَ الْوُجُوهِ، ¹⁴وَمِنَارَةَ الصَّوْءِ وَآيَتِهَا وَسُرْجَهَا وَزَيْتَ الصَّوْءِ، ¹⁵وَمَذْبِخَ الْبُخُورِ وَعَصَوبِهِ، وَذَهْنَ الْمَسْحَةِ وَالنَّبُحُورِ الْعَطْرِ وَسَجْفَ الْبَابِ لِمَدْخَلِ الْمَسْكَنِ، ¹⁶وَمَذْبِخَ الْمُحْرَقَةِ وَسَبَاكَةَ النُّحَاسِ الَّتِي لَهُ وَعَصَوبِهِ وَكُلَّ آيَتِهِ، وَالْمِرْحَصَةَ وَقَاعِدَتِهَا، ¹⁷وَأَسْتَارَ الدَّارِ وَأَعْمِدَتِهَا وَقَوَاعِدَهَا، وَسَجْفَ بَابِ الدَّارِ، ¹⁸وَأَوْتَادَ الْمَسْكَنِ، وَأَوْتَادَ الدَّارِ وَأَطْيَابَهَا، ¹⁹وَالنَّيَابَ الْمُنْسُوجَةَ لِلْخِدْمَةِ فِي الْمَقْدِسِ، وَالنَّيَابَ الْمُقَدَّسَةَ لِهَائِرُونَ الْكَاهِنِ وَنِيَابَ بَيْتِهِ لِلْكَهَانَةِ. ²⁰فَخَرَجَ كُلُّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ قُدَّامِ مُوسَى، ²¹ثُمَّ جَاءَ كُلُّ مَنْ أَنْهَضَهُ قَلْبُهُ وَكُلُّ مَنْ سَمَحَتْهُ رُوحُهُ، بِتَقْدِيمَةِ الرَّبِّ لِعَمَلِ خَيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ وَلِكُلِّ خِدْمَتِهَا وَلِلنَّيَابِ الْمُقَدَّسَةِ. ²²وَجَاءَ الرَّجَالُ مَعَ النِّسَاءِ كُلِّ سَمُوحِ الْقَلْبِ بِخَزَائِمٍ وَأَفْرَاطٍ وَخَوَائِمٍ وَقَلَائِدٍ، كُلُّ مَتَاعٍ مِنَ الذَّهَبِ وَكُلُّ مَنْ قَدَّمَ تَقْدِمَةَ ذَهَبٍ لِلرَّبِّ، ²³وَكُلُّ مَنْ وَجَدَ عِنْدَهُ أَسْمَانُجُونِيًّا وَأَرْجُونًا وَقِرْمِزًا وَبُوصًا وَسَعْرَ مِعْرَى وَجُلُودَ كِبَاشٍ مُحَمَّرَةً وَجُلُودَ نُحَسٍ، جَاءَ بِهَا. ²⁴كُلُّ مَنْ قَدَّمَ تَقْدِمَةَ فِضَّةٍ وَنُحَاسٍ جَاءَ بِتَقْدِيمَةِ الرَّبِّ. وَكُلُّ مَنْ وَجَدَ عِنْدَهُ خَسَبًا سِنطًا لِيَصْنَعَهُ مَا مِنَ الْعَمَلِ جَاءَ بِهِ. ²⁵وَكُلُّ النِّسَاءِ الْحَكِيمَاتِ الْقَلْبِ عَزَلْنَ بِأَيْدِيهِنَّ وَجُنْنَ مِنَ الْعَزْلِ بِالْأَسْمَانُجُونِيِّ وَالْأَرْجُونِ وَالْقِرْمِزِ وَالْبُوصِ. ²⁶وَكُلُّ النِّسَاءِ اللَّوَاتِي أَنْهَضَهُنَّ قُلُوبُهُنَّ بِالْحِكْمَةِ عَزَلْنَ سَعْرَ الْمِعْرَى. ²⁷وَالرُّؤَسَاءُ جَاءُوا بِجِجَارَةَ

und Füßen und das Tuch des Tors am Vorhof; ¹⁸die Nägel der Wohnung und des Vorhofs mit ihren Seilen; ¹⁹die Kleider des Amtes zum Dienst im Heiligen, die heiligen Kleider Aarons, des Priesters, mit den Kleidern seiner Söhne zum Priestertum. ²⁰Da ging die ganze Gemeinde der Kinder Israel aus von Mose. ²¹Und alle, die es gern und willig gaben, kamen und brachten das Heopfer dem HERRN zum Werk der Hütte des Stifts und zu allem ihren Dienst und zu den heiligen Kleidern. ²²Es brachten aber beide, Mann und Weib, wer's willig tat, Spangen, Ohringe, Ringe und Geschmeide und allerlei goldenes Gerät. Dazu brachte jedermann Gold zum Webeopfer dem HERRN. ²³Und wer bei sich fand blauen und roten Purpur, Scharlach, weiße Leinwand, Ziegenhaar, rötliche Widderfelle und Dachsfelle, der brachte es. ²⁴Und wer Silber und Erz hob, der brachte es zur Hebe dem HERRN. Und wer Akazienholz bei sich fand, der brachte es zu allerlei Werk des Gottesdienstes. ²⁵Und welche verständige Weiber waren, die spannen mit ihren Händen und brachten ihr Gespinnst, blauen und roten Purpur, Scharlach und weiße Leinwand. ²⁶Und welche Weiber solche Arbeit konnten und willig dazu waren, die spannen Ziegenhaare. ²⁷Die Fürsten aber brachten Onyxsteine und eingefaßte Steine zum Leibrock und zum Schild ²⁸und Spezerei und Öl zu den Lichtern und zur Salbe und zum guten Räuchwerk. ²⁹Also brachte die Kinder Israel willig, beide, Mann und Weib, zu allerlei Werk, das der HERR geboten hatte durch

الْجَرَعِ وَجِجَارَةِ التَّرْصِيعِ لِلرِّدَاءِ وَالصُّدْرَةِ، ²⁸وَبِالطَّيْبِ وَالزَّرْبِ لِلصُّوءِ وَلِدُهْنِ الْمَسْحَةِ وَلِلْبُخُورِ الْعَطْرِ. ²⁹بَنُو إِسْرَائِيلَ، جَمِيعُ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ الَّذِينَ سَمَّحَتْهُمْ قُلُوبُهُمْ أَنْ يَأْتُوا بِشَيْءٍ لِكُلِّ عَمَلِ الَّذِي أَمَرَ الرَّبُّ أَنْ يُصْنَعَ عَلَى يَدِ مُوسَى، جَاءُوا بِهِ تَبَرُّعاً إِلَى الرَّبِّ. ³⁰وَقَالَ مُوسَى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، انظُرُوا. قَدْ دَعَا الرَّبُّ بِصَلِيلِ بْنِ أُورِي بْنِ حُورٍ مِنْ سِبْطِ يَهُودَا بِاسْمِهِ، ³¹وَمَلَأَهُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْفَهْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَكُلِّ صُنْعَةٍ، ³²وَلَاخِرَاعِ مُخْتَرَعَاتٍ، لِيَعْمَلَ فِي الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالنَّحَاسِ ³³وَتَعْمَلُ جِجَارَةَ لِلتَّرْصِيعِ وَجِجَارَةَ الْحَسَبِ، لِيَعْمَلَ فِي كُلِّ صُنْعَةٍ مِنَ الْمُخْتَرَعَاتِ. ³⁴وَجَعَلَ فِي قَلْبِهِ أَنْ يُعَلِّمَ هُوَ وَأَهْلِيَابُ بَنٍ أَخِيسَامَاكَ مِنْ سِبْطِ دَانَ. ³⁵قَدْ مَلَأَهُمَا حِكْمَةً قَلْبٍ لِيَصْنَعَا كُلَّ عَمَلِ النَّقَّاشِ وَالْحَائِكِ الْحَازِقِ وَالطَّرَّازِ فِي الْأَسْمَانِجُونِيِّ وَالْأَرْجُوَانِ وَالْقَرْمِزِ وَالْبُوصِ وَكُلِّ عَمَلِ النَّسَاجِ. صَانِعِي كُلِّ صُنْعَةٍ وَمُخْتَرِعِي الْمُخْتَرَعَاتِ.

Mose, daß man's machen sollte.³⁰ Und Mose sprach zu den Kindern Israel: Sehet, der HERR hat mit Namen berufen den Bezaleel, den Sohn Uris, des Sohnes Hur, vom Stamme Juda,³¹ und hat ihn erfüllt mit dem Geist Gottes, daß er weise, verständig, geschickt sei zu allerlei Werk,³² kunstreich zu arbeiten an Gold, Silber und Erz,³³ Edelsteine zu schneiden und einzusetzen, Holz zu zimmern, zu machen allerlei kunstreiche Arbeit.³⁴ Und hat ihm ins Herz gegeben, zu unterweisen, ihm und Oholiab, dem Sohn Ahisamachs, vom Stamme Dan.³⁵ Er hat ihr Herz mit Weisheit erfüllt, zu machen allerlei Werk, zu schneiden, zu wirken und zu sticken mit blauem und rotem Purpur, Scharlach und weißer Leinwand, und mit Weben, daß sie machen allerlei Werk und kunstreiche Arbeit erfinden.